

Y - Anh xung đột nhau—Đức cũng muốn chen mình vào cuộc xung đột này—Cuộc khởi loạn của phát xít vô chính phủ ở Barcelone đã yên

<https://tieulun.ho>

Nhà Thuốc **VINH - THỌ** TOURANE

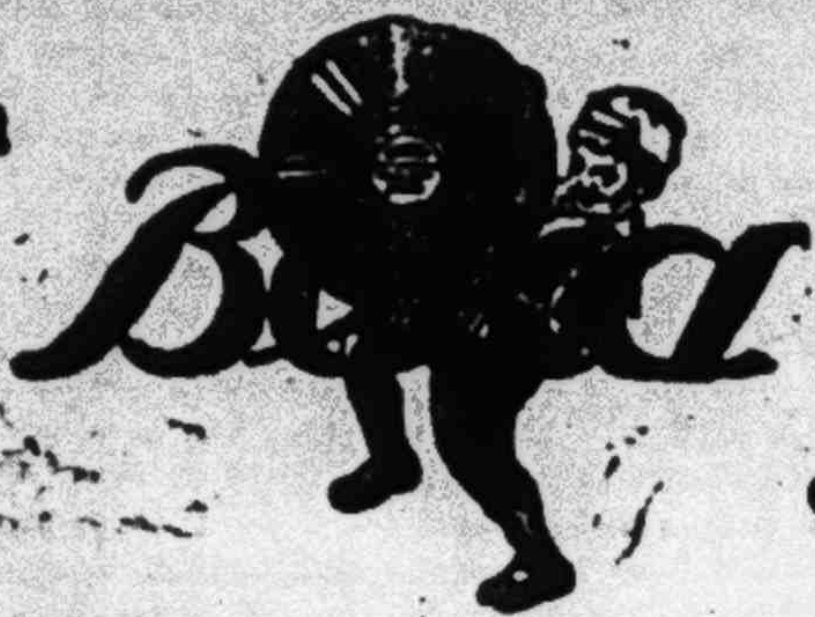
SỮA
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM

SỮA KHUẤT CỎA TRẠI CON
NHỮNG CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp
Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ
sinh các nhà trường binh và các trường học Lyons
& Khố Đông-Dương

Núi Ngự sông Hương có thú chi vui...

Dĩa hát

điệu hươu

TUYẾT-ĐIỀU đến bực nào,
Quí ngời đã rõ.

Nay xin giới thiệu thơ máy hát mới và, giáng cấp,
trên nắp đĩa được 8 đĩa, đi kèm mang theo rất tiện,
chạy hết đĩa máy tự động, gảy tiếng lớn (22mm)
mà giá chỉ có 125. Cũng có thể thường giá 75 + 95.
Mme H. Richard, 87, rue Gla-long, HUE
Đại-Lý & TRUNG-KY
máy và đĩa hát DEKA
Còn thể đơn lẻ của hiệu COUSNON - Paris
Cổ có máy chụp ảnh và các bản giá như bên phải
CATALOGUE gửi theo

VIỆC TRONG NƯỚC

(Tiếp theo trang 1)

QUANG - NAM

Trộm nhiều quá!

Ở làng Mỹ-huê huyện Đại-lạc gần đây
có nhiều kẻ trộm rất nhiều:
Đầu 12-4-37 trộm vào nhà tại An ở
Hố-gia, trộm hết mấy thùng gạo của
thị đi về mất vợ; tiếp đến sau chúng
vào nhà ở gần đây lấy hết gạo và của
bếp.
Đầu 22-4-37, ông Hoàng Đôn ở Đại-lạc
đang bị chúng đánh bắt.
Đầu 26-4-37 ông Cửu Đôn ở Hố-gia,
bị chúng đánh bắt hai con chó và đồ
ngủ vào nhà, với một cái xô đựng và
thần quân áo mũ, đi v.v.
Đầu 24-4-37, thị Hố-gia ở Hố-trên bị
chúng vào lấy đồ.
Ở làng này lại bị chúng đánh bắt chó và
thường tìm được mấy cái mũ sắt nhà,
(tên bằng 8, 7 cái đinh, đầu sắt, giắt
gậy). Sau nhà tên Đinh ở gần đây có
những 12, bị chúng lấy mất 3 lít, máy thu
điện. Hố-gia, Đinh ở ở nhà, đầu
rút, mua người đi, gọi là tránh cái
mặt tượng.
Nhà chức trách từ nay sẽ cho dân
nhờ.

BÌNH - ĐỊNH

Câu chuyện công thổ lợi thời
Tưởng-dân cổ 1048, ra ngày 24 April
1937 có đảng chuyên ủy ở làng An-
quang, huyện Phú-cát, do người dân làng
sự gọi là. Nay được tin thêm nói rõ nội
dung, bản báo lý ông làm đảng như
dưới đây:
L. T. S. S.
e Nguyên làm chúng tôi không có
ông dân, chỉ có 15 năm công thổ
lạc hậu, có bằng để ở Đại-chánh
đạo, có sổ hiện rõ ràng. Tồn một
năm nộp cho nhà nước có 2500, mà
lý trưởng phủ thân mỗi năm hơn 200
Hố-gia có sổ sách. Ngoài ra, thì dân làng
có khai thác đất hoang, mỗi người một
đất tam, chưa chia thuế nhà nước, mà
có nộp thuế cho làng, mỗi người mấy
đám và có tiền nộp học nhiều, cũng có
giấy mua: Hoàng bản gia.
e Từ rồi Phan-sự Nguyễn-phụng-Ky
(trước là dân làng chúng tôi, sau
bỏ làng đi tịch vào làng Đức-phổ),
về hiệp với ông của lý sự chính
làng Nguyễn-thái-Hoàn, hiệp đồng
làm đại hào mục, mua công lý
trường và hương bộ, báo nhân ở đất
cần đất để khai phá cho 7, 8 y chiếm

lâm đến rừng, mà y không nộp thuế cho
nhà nước và cho làng ta nữa cả. Rút
sơn, bị đất làng bị rớt hết y cũng
trộm một cách quá vô lý...

e Tiếp này dân làng đã có đơn báo
tại Tỉnh. Tòa, Huyện, và Khâm, bị
chánh, đã nhiều lần. Trong các đơn
báo, dân làng lý sự báo cáo:

1) Xin ông ngoại là nhân công thổ
lạc, làm việc cái giới hạn mình báo,
để khỏi bị xâm chiếm

2) Xin không được những dân đến
đến để khai phá, để khỏi thuế cho làng
mà chưa chịu thuế cho nhà nước, có
cái chữ ký của ông thuế cho nhà nước,
mà làm ăn cho yên ổn. Các dân đến
không chịu thuế thì bỏ làm đất; cũng
thế để làng chịu thuế mà quân cấp cho
cũng đến.

3) Xin cho pháp dân làng khai khẩn
thêm một người để họ ước, để tránh
trộm cướp thuế, vì làng chúng tôi không
có ruộng.

4) Xin để riêng 30 mẫu đất hoang, để
lâm thổ mại, cho dân làng.

5) Xin với lý vọng tránh và mua đất
của Phan Kỳ

6) Xin với lý phủ thân của lý trưởng
Nguyễn-Nhạc.

e Trước nay có hơn mười là đơn báo
tóm, gửi recommend đến các cơ quan,
mà không rõ vì sao, không thấy quan
trên phản hồi hay các sự kiện một lời
nào cả...

e Một đây (ngày mùng 1 tháng 3 to) ông
Nguyễn-phụng-Ky, lý sự phụ vụ ông
trưởng làng, 37 tuổi, chết, con ông ra làng
xin chiếm đất để làm đất cho ông kỵ khai
phá ruộng, ông ra hơn 30 năm nay, và
đất làng, để làm ruộng phần từ trước. Làng
sự waw, y có đơn chánh Hố-gia hiện
thả vì anh của y là Phan Kỳ mua đất
đất không thành, nên rút dân làng ra
nhà giữ, trở trộm... Sau y lý trưởng
đi, rồi dân cũng rút lại.

e Đại lý công việc như thế. Việc này có
đất ở tại quan trên. Xin quan trên lấy
mình chính mà xét xử... Dân

BÌNH - THUẬN

Lời than phiền của dân họ
Rajag của M. Cassel (Nguyễn-thị Hố-
gà), thấy người thuộc yểm Đông-đất,
cho đất thuê mỗi tháng 9, gậy đất, còn
một số đông dân họ trên 200 người,
mà dân thuê chỉ có 21 ngày đất, thậm
đến

Xin chính phủ nơi nào cho nông dân
được thuê là công bằng.

PHAN-THIỆT

Thiệt hại, ai chịu?
Cổ phụ câu Vô-thị-Dương là Thái-vân-
Tây, ở phương Bắc-thống, có để lại 8 gian
phố ngói, và vài hàng trong nhà, các
nhà tiểu thì ở đây nghe nói đến Nguyễn-
thị-Bát và tên này là người gì, bà con
thế nào. Hay học kỹ sách sự hiện thì
Dương chiếm đi của, không lấy gì. Hàng
thần công lý nơi này. Dân chúng

Thương nhau đến nỗi giết nhau

Những án mạng vì tình xảy ra,
nguyên nhân vì ghen tương nhưng
có thương nhau mới có ghen, người
có tội gây nên những án mạng ấy
thì phải đến tội là lý lẽ hiển
nhiên, nhưng còn những cái tội vô hình,
người dân ông hoặc người dân bà,
thương yêu nhau mà bị lẽ hiển
nhiên mới là lý, như mắc phải bệnh
phong tình mà không biết để phòng
lại để sang độc cho nhau làm cho
sống đời phải khổ, vì căn bệnh gồm
ghe, tay không giữ nhau bằng đạo
nhưng giữ nhau một cách gián tiếp
bằng bệnh thì pháp luật nào can
thiệp được, vậy nên rồi mắc phải
bệnh phong tình mà chưa đáng
SƯU ĐỘC BÀ ỨNG HOÀN của nhà
thước Ông-Tiền thì đáng làm cho
phải liên lý công nhân mà phải
cần chữa cho thật dứt tuyệt nạn
lậu gốc rồi mới biết thương nhau
thì thương kỳ mới chính đáng.

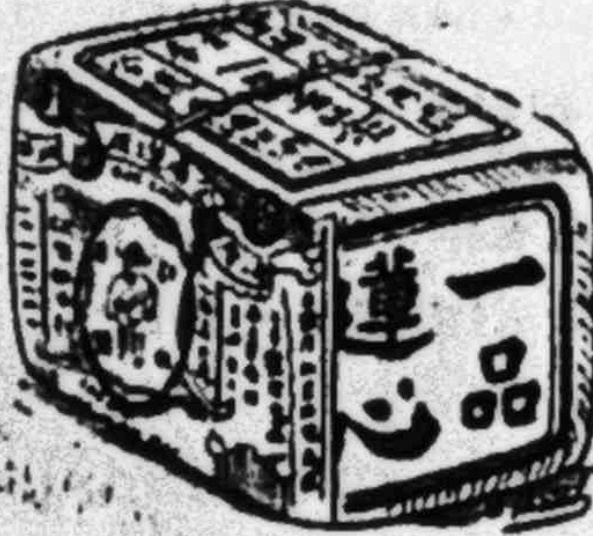
SƯU ĐỘC BÀ ỨNG HOÀN ai cũng
công nhận là vị cứu tinh của bệnh
phong tình. Trước khi muốn dâng
nến hồi những người đã dâng rồi
mới tin chắc.

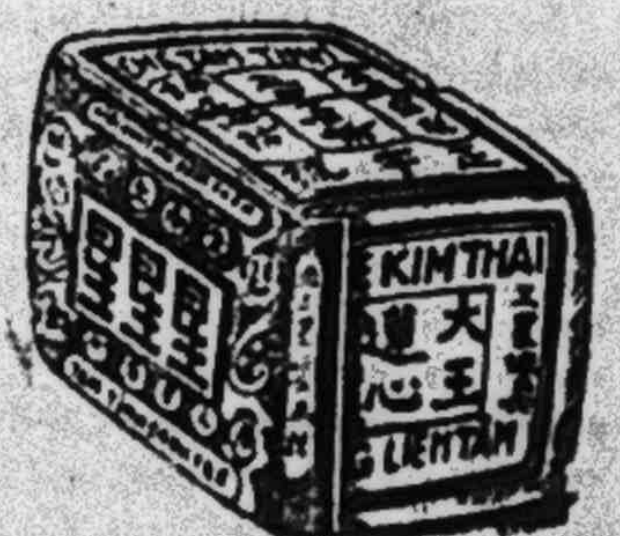
ĐẾN 18 MAI 1937
số tái bản
BÔNG - DƯƠNG TAP - CHÍ
La Revue Indochinoise
Tư báo văn-chương, khoa-học và
nữ-bội.
Bản ra ngày thứ bảy, 32 trang lớn.
Một phần Quốc-văn.
Một phần Pháp-văn.
GIÁ MUA BẢO:
Trong nước: Mỗi số: 0,10 - Một
năm: 4,40 - Sáu tháng: 2,20
5 tháng 1,20.
Ngoại quốc: Một năm: 5,40 -
Sáu tháng: 2,80 - 3 tháng: 1,40
Tòa-Sởn-Trí-Sự-Quảng-cáo:
3 Place Magrier, Hanoi, ngày 18/5/37
Thư và mandat gửi về cho:
M. NGUYỄN-GIANG
Chức nhiệm B. D. T. C.
Viện quảng-cáo, xin hỏi:
M. TÔ-CHÂN-NHO ở Tòa Báo

Hãy đi xem:
HỘI CHỢ FAIFO
Ngày 23, 24, 25 và 26 Mai 1937
Có trưng bày và bán những
của-vật của các tỉnh Trung-
ương và Trung-bộ:
Tơ lụa và tassel, thuốc lá
Cẩm-lộ, cây gỗ và mây, dầu
rải, dầu trôn, dầu phụng, chè
trôi và chè khô, bắp, sắn, đồ
trái ếp, nước mắm, đồ sành,
trưng bày, đồ đá cẩm thạch.
Nhiều trò chơi
Đua ghe - Đua gà - v.v...
Cuộc du lịch các thắng cảnh
tỉnh Quảng-Nam: Cầu - Đại,
Tháp hội Mỹ-sơn và Đông-
dương, Hải Ngã-bành-sơn,
vân vân....

CHÈ TÀU MỎI ĐÁ TỎI VIỆT - NAM

CHÈ
NHẬT PHẨM
TAM-TINH (tức là chè Ba-Sao)
NGŨ-PHƯỞC

CÁC THỨ CHÈ NÀY NHỎ CÁN XANH NƯỚC VÀ HỢP VỆ SANH
Năm nay lại ngon hơn năm ngoái, xin các Ngời mua mau kẻo hết.
KIM - THAI xuất phẩm

e Anh là con hầu tước Đại-tổ-lô-
mã-o Ca-van-cân-ti và bà hầu tước
O-li-va Cei-xi-na-ri: có các giấy
tờ ông hầu tước sẽ trao lại cho anh
lâm chứng, và anh sẽ lấy tên ký mà
ra" giao thiệp với các giới ở Ba-ri.
e Còn hàng ngũ, địa vị của anh,
thì với số lợi tức năm chục nghìn
lưu mỗi năm, anh có thể làm toàn
như chủ, không phải lo gì.
e Tôi giới thiệu đây một cái công
năm nghìn lưu, đưa đến nhà ngân
hàng Phê-rê-s ở Ni-xô mà nhận
bạc, và một cái thư giới thiệu anh
với bà tước Mông-thế-tôn và cây
ông ký của anh.
e Thấy-thả Xim-a:
Ông Ca-van-cân-ti là to lớn:
- Nghe sướng chưa!
Rồi họ giọng mà tiếp luôn:
- Anh đã gặp một bà tước rồi
chưa?
- Tôi vừa ngồi nói chuyện với
ông.
- Ông nhận các câu nói trong
thơ chưa?
- Ông nhận cả U...
- Anh có hiểu gì không?
- Không, không hiểu gì hết.
- Thế nào cũng có chỗ làm gọi
ở trong.
- Nhưng chắc là không phải ông
và tôi bị lừa gạt đâu mà ư, phải
không?
- Chắc không phải.
- Vậy thì đi đi?

BÀ = TƯỚC MÔNG = THẾ = TÔN
(LE COMTE DE MONTECRISTO)
Pháp - Quốc - Lực - ở - Tiểu - Trữ - Trữ
Tác - giả: Alexandre Dumas
Số 174

- Nghĩ làm gì cho một chỗ!
- Phải. Ta hãy cùng nhau đi
đến cùng xem thế.
Bà tước chọn lúc này mà vào
phòng Nghe tiếng đây của ngài,
hai người vàng óng nhau từ đến
thần yếu tới bực.
Bà tước hỏi ông Ca-van-cân-ti:
- Tưởng như hầu tước đã tìm
lại được người còn đáng theo ý
nguyên của hầu tước rồi, thì phải?
- Tôi mừng quá.
- Còn anh, An-dô-rê-a?
- Tôi sung sướng quá!
Bà tước nói chung với cả hai
người:
- Tôi xin mừng cho cả hai cha
con.
Ông Ca-van-cân-ti nói:
- Một điều tôi rất lấy làm tiếc,
là tôi buộc phải từ giả Ba-ri sớm
quá.
- Thông thả chớ, tôi mong được
giới thiệu hầu tước với với người
bạn thân của tôi, trước khi hầu
tước trở về.
- Tôi xin chúc lòng bà tước.
- Anh An-dô-rê-a, nhân dịp
đây anh nên xưng tội đi cho rồi.
- Thưa xưng tội với ai?
- Thì với ông thần anh đây, anh
hãy nói cho ông biết về tình hình
tội chính của anh.
An-dô-rê-a trả lời.
- Bà tước đã động chỗ yếu
điểm...
Bà tước nói với ông Ca-van-
cân-ti:
- Đấy, hầu tước có nghe không?
- Tôi nghe lắm.
- Anh nói anh cần dùng bạc.
- Bà tước bảo tôi làm thế nào?
- Thì hầu tước hãy cho anh một
lời.
- Tôi?
- Phải, hầu tước.
Nói đoạn bà tước bước ngang
giữa hai người, nói với An-dô-rê-a:
- Đấy này.
Và đặt vào tay chàng thanh niên
một bó bạc giấy.
An-dô-rê-a hỏi:
- Cái gì đây, thưa bà tước?
- Các trả lời của hầu tước, của
ông thần anh đấy.
- Của ông thần tôi?
- Phải. Chớ không phải anh và
nói rằng anh cần dùng bạc hay
sao?
- Thưa phải.
- Vậy nên hầu tước cây tôi trao
lại anh đấy.
- Tình trong sao bạc lời của tôi?
- Không, đây là món bạc dùng
vào việc sắp đặt chỗ ăn chỗ ở của
anh.
- Thưa cha, con xin cảm ơn
cha.
- Anh không phải cảm ơn hầu
tước, anh không thấy rằng hầu
tước không muốn tôi nói về bạc
ký là của hầu tước hay sao?
An-dô-rê-a vừa nói đó bạc vào
túi quần vừa nói:
- Chỉ hết sức đáng khen.
Bà tước Mông-thế-tôn nói với cả
hai người một lần:
- Thôi, bây giờ hai cha con hãy
ra ngủ.
Ông Ca-van-cân-ti hỏi:
- Khi nào chúng tôi được coi

- Thưa mấy giờ chúng tôi có thể
đến?
- Thường là sáu giờ buổi.
Ông Ca-van-cân-ti cảm ơn và
bớt!
- Được, đến ngày Ky, giờ Ky, thì
chúng tôi sẽ trở lại.
Hai người chào bà tước rồi đi ra.
Bà tước bước lại gần cửa sổ nhìn
theo, thấy hai người đi ngang qua
sân, choáng váng ra về thân một như
hai cha con thật.
- Rồi là hai tên khốn nạn!
- Sau một hồi nghĩ ngợi, bà
tước nói:
- Thôi sang nhà Mông-thế-tôn chơi
một hồi; sự gì mà giết càng nhiều
lòng ta hơn sự ghen ghét nữa.
XIX
Tại bên vườn nhà ông
Vinh-pho
Bây giờ xin giới thiệu lại chỗ
bên bờ của Mát-xi-mi-liêng và Va-
lân-tin.
Lần này Mát-xi-mi-liêng đến
trước. Chàng đứng áp cái mặt vào
mấy tấm ván trên cái cổng, trông
đợi người tình nhân của chàng.
(Còn nữa)

